

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กองบริหารงานบุคคล โทร. ๐-๒๒๘๑-๑๔๗๙

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๑๗/ มทอว วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง การฝ่าฝืนระเบียบการสอบ

เรียน คณบดีในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้วยศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๙๕๕/๒๕๕๕ เกี่ยวกับกรณีนักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยคริสเตียนนำกระดาษที่มีหนังสือ ตำราเข้าไปในห้องสอบโดยที่ไม่ได้เปิดใช้หนังสือตำรานั้นในการสอบแต่อย่างใด แต่มหาวิทยาลัยได้ “ปรับตก” ในวิชาดังกล่าวเนื่องจากการทุจริตในการสอบ นั้น “โดยพฤติการณ์ของนักศึกษาในระหว่างการสอบได้ขออนุญาตกรรมการคุมสอบค้นหาน้ำยาลบคำผิดในกระดาษโดยยกกระดาษขึ้นมาวางบนโต๊ะและได้นำหนังสือออกจากกระดาษเพื่อค้นหาน้ำยาลบคำผิด และได้วางหนังสือดังกล่าวไว้ที่พื้นติดกับผนังห้องสอบ” ซึ่งจากพฤติการณ์ดังกล่าวศาลปกครองได้วินิจฉัยว่าการที่มหาวิทยาลัยมีระเบียบกล่าวห้ามนักศึกษานำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบโดยเด็ดขาด มีเจตนาที่ว่าจะป้องกันมิให้ผู้เข้าสอบกระทำการทุจริตในการสอบในรายวิชาต่างๆอันจะยังผลให้การสอบซึ่งเป็นการวัดผลความรู้หรือความสามารถของผู้เข้าสอบแปรปรวนไป ไม่น่าเชื่อถือ เป็นสำคัญ ดังนั้นเมื่อนักศึกษานำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบโดยเจตนาอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวถือได้ว่านักศึกษาผู้นั้นกระทำการทุจริตในการสอบรายวิชานั้นไม่ว่านักศึกษาผู้นั้นจะมีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ ตำรา หรือเอกสาร เหล่านั้นในการตอบข้อสอบหรือไม่ก็ตาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นกรณีศึกษาที่ดีต่อนักศึกษาที่อาจจะกระทำการใดๆ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงเห็นควรนำคดีนี้มาเป็นอุทาหรณ์สำหรับนักศึกษาที่ต้องตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งต่างๆ ที่ห้ามนำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบ เพราะแม้ผู้กระทำจะมีเจตนาคัดลอกเพื่อประโยชน์ในการสอบก็ตาม แต่การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามย่อมส่งผลให้การวัดผลความรู้หรือความสามารถของผู้เข้าสอบไม่น่าเชื่อถือ จึงขอให้ตระหนักถึงผลของการกระทำดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ พีรพัชระ)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ศึกษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“เจตนา” พกตำราเข้าห้องสอบ เมื่อไม่ได้ใช้ตอบ ... เหตุใด ? ต้องติด F ครับ !

คดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังในวันนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาระดับปริญญาโทนำกระเป่าเอกสารที่มีตำราเข้าไปในห้องสอบโดยที่ไม่ได้เปิดใช้ตำราในการสอบ แต่มหาวิทยาลัยได้ “ปรับตก” ในวิชาดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่าเป็นการทุจริตในการสอบ

ผู้ฟ้องคดีในคดีนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยคริสเตียน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) ในการเข้าสอบวิชาการวิจัยทางการจัดการ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้นำกระเป่าเอกสารเข้าไปในห้องสอบและระหว่างการสอบได้ขออนุญาตกรรมการคุมสอบค้นหาป้ายาลบคำผิดในกระเป่า โดยยกกระเป่าขึ้นมาวางบนโต๊ะและได้นำหนังสือออกจากกระเป่าเอกสารและได้วางหนังสือดังกล่าวไว้ที่พื้นติดกับผนังห้องสอบ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งว่าได้เกรด F

หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีขอความเป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีสอบวิชาดังกล่าวใหม่ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยและเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องศาลปกครองขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกถอนใบแจ้งผลการศึกษาเฉพาะวิชาการวิจัยทางการจัดการที่แจ้งผลเกรด F และให้ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกันให้ผู้ฟ้องคดีได้เข้าสอบข้อเขียนประมวลความรู้และสอบปากเปล่าเป็นกรณีพิเศษ

ในชั้นรับคำฟ้องคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า มหาวิทยาลัยคริสเตียน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) เป็นหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และเป็นคดีพิพาทตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

หลังจากที่ศาลปกครองรับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว ได้วินิจฉัยในเนื้อหาคดี ซึ่งตามประกาศมหาวิทยาลัยคริสเตียน เรื่อง ระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการสอบระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2555 กำหนดหลักเกณฑ์สำคัญในการสอบข้อ 4.13 ว่า ห้ามนักศึกษานำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ ใดๆ เข้าไปในห้องสอบ และข้อ 5 กำหนดว่า หากนักศึกษาระทำการทุจริตในการสอบในรายวิชาใดจะถือว่าสอบตกและได้สัญลักษณ์ F ในรายวิชานั้น

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้เกรด F แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

โดยศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ระเบียบดังกล่าวห้ามนักศึกษานำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบโดยเด็ดขาดนั้น มีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้ผู้เข้าสอบกระทำการทุจริตในการสอบในรายวิชาต่างๆ อันจะยังผลให้การสอบซึ่งเป็นการวัดผลความรู้หรือความสามารถของผู้เข้าสอบแปรปรวนไป ไม่น่าเชื่อถือ เป็นสำคัญ ดังนั้น หากนักศึกษานำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือ ตำรา หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอบ โดยเจตนาอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว ถือได้ว่านักศึกษานั้นกระทำการทุจริตในการสอบในรายวิชานั้น ไม่ว่านักศึกษานั้นจะมีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ ตำรา หรือเอกสารเหล่านี้ในการตอบข้อสอบแล้วหรือไม่ก็ตาม

เมื่อผู้ฟ้องคดีได้นำกระเป่าเอกสาร ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ตระหนักดีว่ามีหนังสือซึ่งมีเนื้อหาสาระบางส่วนที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตอบข้อสอบวิชาดังกล่าวได้และก่อนถึงเวลาสอบ กรรมการคุมสอบได้แจ้งเตือนให้นักศึกษาที่เข้าสอบทุกคนทราบว่า ในการสอบวิชาดังกล่าวนี้ห้ามนักศึกษานำหนังสือตำราเข้ามาในห้องสอบ ทั้งชุดข้อสอบวิชาดังกล่าวก็ยังได้มีคำสั่งแจ้งไว้ในข้อ 3 อีกด้วยว่า ไม่อนุญาตให้นำตำราและเอกสารต่างๆ เข้าห้องสอบ แต่แทนที่ผู้ฟ้องคดีจะแสดงความบริสุทธิ์ใจโดยการนำหนังสือ ไปฝากไว้กับกรรมการคุมสอบแล้วค่อยขอรับคืนเมื่อสอบเสร็จ กลับละเลยไม่นำพาต่อคำเตือนดังกล่าว และในระหว่างการสอบยังได้ขออนุญาตกรรมการคุมสอบหยิบป้ายาลบคำผิดจากกระเป่าเอกสาร ซึ่งย่อมจะต้องตระหนักดีว่ามีหนังสืออยู่ในกระเป่า แต่ก็ยังเพิกเฉยไม่นำ

หนังสือเล่มดังกล่าวฝากไว้กับกรรมการคุมสอบ กรณีจึงเชื่อได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือเล่มดังกล่าวเข้าไปในห้องสอบโดยเจตนา มิใช่ด้วยความพลอเรอ พฤติการณ์เช่นนี้เพียงพอที่จะให้วินิจฉัยชนในแวดวงการศึกษาถือได้แล้วว่าผู้ฟ้องคดีกระทำทุจริตในการสอบ โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบหยิบหนังสือเล่มดังกล่าวขึ้นมาเปิดลอกข้อความลงในกระดาษคำตอบข้อสอบหรือไม่ หรืออย่างน้อยเพียงใด

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำทุจริตในการสอบและแจ้งผลการสอบว่าได้เกรด F จึงไม่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 955/2555)

คดีนี้เป็นอุทธรณ์ที่ดีสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ต้องตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบกฎเกณฑ์หรือคำสั่งแจ้งต่างๆ ที่ห้ามนำหนังสือ ตำรา หรือเอกสารใดๆ เข้าไปในห้องสอบ เพราะถึงแม้ว่าผู้กระทำจะมีเจตนาคัดลอกเพื่อประโยชน์ในการสอบก็ตาม แต่การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามย่อมส่งผลให้การวัดผลความรู้หรือความสามารถของผู้เข้าสอบ ไม่น่าเชื่อถือแล้ว .. ครับ !

นายปกครอง